

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/29/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2622010110
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2622010110.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného R. U., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 10.03.2022 pod sp. zn. 2T/13/2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.05.2022 takto

rozhodol:

Podľa 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovanému R. U., nar. XX.XX.XXXX v F.,
trvale bytom S. XXXX/X, F. - U.,
t. č. vo väzbe v ÚVV Leopoldov

u k l a d á :

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona per analogiam, trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný R. U. uznaný vinným pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

obž. R. U. spoločne s ďalšou osobou si od presne nezisteného dňa, minimálne od 14.12.2020 až do 12.05.2021 v L. a na ďalších presne nezistených miestach v okresoch Trnava, Malacky a Bratislava od doposiaľ neustálených osôb spoločne neoprávnene zadovážovali psychotropnú látku - metamfetamín (pervitín) v presne nezistených množstvách, po zadovážení si ho vzájomne rozdeľovali a následne ho neoprávnene prechovávali za účelom jeho ďalšej distribúcie a postupne ho obž. R. U. spoločne s ďalšou

osobou opakovane odpredávali najskôr v byte č. X na T. bytového domu č. XXX, vchod č. XX, na ulici V. v L. a následne v byte č. X na treťom poschodí bytového domu č. XXX, vchod XX, na ulici Q. v L. viacerým konečným spotrebiteľom, minimálne však R. T. a Y. R. a obž. R. U. pervitín predával tiež C. S. a ďalšia osoba pervitín Y. R. a C. S. v niekoľkých prípadoch poskytla aj bezodplatne, pričom pervitín obž. R. U. a ďalšia osoba predávali obvykle o cene 10,- eur za jednu dávku drogy spôsobilej po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa a dňa 12.05.2021 počas osobnej prehliadky vykonanej v L. na ul. Q., pred garážou č. XXX/X u obž. R. U. tento dobrovoľne, po predchádzajúcej výzve vydal dve papierové skladačky s kryštalickým materiálom označené ako stopa č. 3 a následne pri prehliadke bola u obž. R. U. nájdená ďalšia papierová skladačka s kryštalickým materiálom označená ako stopa č. 4, pričom znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava bolo zistené, že stopa č. 3 - jedna hnedá papierová skladačka obsahovala ružovkastý kryštalický materiál s hmotnosťou 42 mg, obsahujúci viac ako 10 mg účinnej látky metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá minimálne jednej bežnej jednotlivéj dávke drogy a druhá hnedá papierová skladačka obsahovala ružovkastý kryštalický materiál s hmotnosťou 33 mg, obsahujúci viac ako 10 mg účinnej látky metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá minimálne jednej bežnej jednotlivéj dávke drogy a stopa č. 4 - hnedá papierová skladačka obsahovala ružovkastý kryštalický materiál s hmotnosťou 53 mg, obsahujúci viac ako 10 mg účinnej látky metamfetamínu, ktoré množstvo zodpovedá minimálne jednej bežnej jednotlivéj dávke drogy, pričom metamfetamín je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, a obžalovaný R. U. sa tohto konania dopustil po tom, čo bol rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/29/2014-202 zo dňa 07.04.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolené výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona.

Za túto trestnú činnosť uložil okresný súd obžalovanému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam, trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody zaradil okresný súd obžalovaného do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. obžalovanému uložil i ochranné protitoxikomanické liečenie, ktoré podľa § 74 ods. 1 Tr. zák. vykoná ústavnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil i ochranný dohľad na dobu 2 (dva) roky.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 601-607 spisu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor, a to vo vzťahu k výroku o treste v neprospech obžalovaného.

V písomných dôvodoch odvolania po úvodnej rekapitulácii výrokovej časti napadnutého rozsudku, citovaní ustanovenia §§ 34 Tr. zákona, namietal, že uložený trest obžalovanému je vzhľadom k závažnosti konania obžalovaného a taktiež vzhľadom k jeho trestnej minulosti neprimerane mierny a nedostatočný na jeho nápravu. Ako vyplýva z odpisu registra trestov obžalovaného R. U. i zo samotnej formulácie skutku, z ktorého bol tento prvostupňovým súdom uznaný vinným, obžalovaný bol už v minulosti odsúdený za v podstate totožnú trestnú činnosť drogového charakteru, kedy mu bol rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/29/2014 zo dňa 07.04.2014, právoplatným toho istého dňa, za obzvlášť závažný zločin nedovolené výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona uložený nepodmienečný trest odňatia slobody taktiež vo výške 6 rokov a 8 mesiacov. Z výkonu tohto nepodmienečného trestu bol obž. R. U. prepustený dňa 24.10.2018 s tým, že mu bola určená skúšobná doba v trvaní 3 roky, ktorá mu plynula do 24.10.2021. Z uvedeného je zrejmé, že aktuálne prejednávanej trestnej činnosti drogového charakteru, ktorú obžalovaný páchal v období minimálne od 14.12.2020 až do 12.05.2021, sa tento dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu, ktorý mu bol uložený tiež za obzvlášť závažný zločin podľa

§ 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona. Je teda evidentné, že ani čiastočný výkon predchádzajúceho nepodmienečného trestu odňatia slobody a ani plynutie skúšobnej doby, ktorá bola obžalovanému určená na preukázanie polepšenia, ho neodradila nielen od opätovného obstarávania a prechovávaní drog, ale ani od ich predaja ďalším osobám.

Prokurátor ďalej poukázal na to, obž. R. U. bol už pri predchádzajúcom odsúdení pre rovnakú trestnú činnosť uložený trest znížený v zmysle § 39 ods. 4 Tr. zák. o celú jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, a keďže i napriek podmiennečnému prepusteniu z výkonu takto uloženého nepodmienečného trestu nepreukázal nápravu, naopak v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia sa znova dopustil rovnakej trestnej činnosti vysokej spoločenskej nebezpečnosti, má za to, že zníženie trestu o celú jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby je zohľadňujúc tieto okolnosti a osobu obžalovaného neprímerane mierny a nepostačujúci tak na jeho nápravu ako i na ochranu spoločnosti.

Trest uložený za konkrétny trestný čin je na jednej strane určitou formou odplaty spoločnosti páchatelovi za spáchaný trestný čin a jednak formou individuálnej prevencie vo vzťahu k páchatelovi i generálnej prevencie vo vzťahu k ostatným členom spoločnosti, ktorý má zabezpečiť, aby jednoznačne vnímali, že dôsledkom porušovania spoločenských pravidiel je spravodlivé odsúdenie. Uloženým trestom má byť zároveň vyjadrené i morálne odsúdenie páchatela.

Osoba obvineného a jeho trestná minulosť preto v danom prípade jednoznačne odôvodňuje uloženie vyššieho nepodmienečného trestu než je trest celkom na dolnej hranici trestnej sadzby určenej s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona. Uloženie prísnejšieho než minimálneho trestu pri použití tohto ustanovenia Trestného zákona je opodstatnené najmä preto, že na nápravu obžalovaného skôr uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výške 6 rokov a 8 mesiacov nepostačoval, čo dokazuje skutočnosť, že rovnakú trestnú činnosť páchal opätovne, a to dokonca i počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného prepustenia z tohto trestu. Preto je v tomto trestnom konaní nepochybne dôvodné jeho nápravu zabezpečiť uložením trestu dlhšieho trvania než je prvostupňovým súdom uložený trest 6 rokov a 8 mesiacov.

V tejto súvislosti zároveň prokurátor uviedol, že v žiadnom prípade nespochybňuje možnosť využitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona i v tomto prípade s poukazom na to, že obž. R. U. urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku. Nepovažuje však za správne vzhľadom ku skutočnostiam objektívne zisteným o jeho osobe (trestná minulosť) a s prihliadnutím na charakter ním páchanej trestnej činnosti využiť možnosť zníženia trestu podľa tohto ustanovenia o celú jednu tretinu pod dolnú hranicu základnej zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Preto navrhol, aby Krajský súd v Trnave zrušil rozsudok Okresného súdu Senica č. k. 2T/13/2022 zo dňa 10.03.2022 vo výroku o treste, a podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. // Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona obžalovanému R. U. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov a pre výkon tohto trestu obžalovaného podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. (Rozhodnutie o vine a o ochranných opatreniach považuje za zákonné a opodstatnené).

Obžalovaný sa práva na podanie odvolania proti rozsudku okresného súdu vzdal, a to ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, k odvolaniu okresného prokurátora uviedol, že toto je nedôvodné, uložený trest je zákonný a postačujúci a to aj vzhľadom k tomu, že mu bude premenený zvyšok trestu odňatia slobody.

Konanie na odvolacom súde:

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti prokurátora krajskej prokuratúry, obžalovaného a jeho obhajcu.

Zástupca krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolaniu okresného prokurátora vyhovieť v zmysle jeho podaného písomného návrhu.

Obžalovaný spolu s obhajcom na verejnom zasadnutí uviedli, že uložený trest v spojení s protitoxikomanickým liečením, zaradením do maximálneho stupňa stráženia ako i spolu so zvyškom do budúcnosti premeneného trestu považujú za dostatočný, zákonný, a preto navrhujú odvolanie prokurátor zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací v zmysle § 317 ods.1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a tak zistil, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné, pretože je možné považovať trest uložený obžalovanému v napadnutom rozsudku za neprimerane mierny.

Preskúmajúc zákonnosť výroku o treste sa krajský súd plne stotožnil v podstatnom rozsahu s argumentáciou okresného prokurátora uvedenou v odvolaní s tým, že bolo nevyhnutné a zároveň potrebné uložiť obžalovanému prísnejší trest.

Pri určovaní druhu trestu, resp. trestov a ich výmery je v rámci zásad ukladania trestov podľa § 34 Trestného zákona dôležité najmä zistiť a vyhodnotiť možnosti nápravy páchatel'a trestného činu - § 34 ods. 4 Trestného zákona. V prejednávanej veci pritom jednoznačne je preukázané, že tieto možnosti nápravy sú u obžalovaného podstatne sťažené.

Vyplyva to z doterajšej súdnej trestnosti obžalovaného, z ktorej je zjavné, že obžalovaný v danom prípade v podstate úplne „odignoroval“ podmienené prepustenie z výkonu predchádzajúceho trestu za totožnú obzvlášť závažnú drogovú trestnú činnosť a podmienky jeho výkonu, keď v prejednávanej veci opätovne distribuoval drogy viacerým osobám a tiež i sám užíval tieto zakázané látky, z čoho vyplýva, že predchádzajúci uložený nepodmienečný trest na neho nemal žiadny resocializačný účinok.

Trest je prostriedkom na dosiahnutie účelu Trestného zákona, má pôsobiť výchovne na páchatel'a s cieľom individuálnej prevencie a zároveň má vysielat' signál voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatel'om, na ostatných členov spoločnosti, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa takto uskutočňuje prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom pri ukladaní trestu je potrebné mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. V treste má byť obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Pri ukladaní trestu je potrebné osobu páchatel'a hodnotiť vo všetkých súvislostiach, pričom v rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, pričom jeho úmernosť okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu a pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a.

Podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, z hľadiska potrieb prevýchovy obžalovaného, ale tiež ochrany spoločnosti jedine uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo vyššej výmere (a to v trvaní 8 rokov nepodmienečne), ako tomu bolo v predchádzajúcom prípade (kde mu bol uložený trest odňatia slobody v mimoriadne zníženej výmere 6 rokov a 8 mesiacov), zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, pričom takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Na základe odvolania prokurátora, preto krajský súd podľa § 321 ods.1 písm. e/, ods.2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a uvedené pochybenie okresného súdu napravil tak, že obžalovanému na základe § 322 ods.3 Trestného poriadku a zároveň podľa § 172 ods.2 Trestného zákona za použitia poľahčujúcej okolnosti § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 38 ods.2, ods.3 Trestného zákona a analogickej aplikácie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona (vychádzajúc zo stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR zo dňa 27.06.2017 sp. zn. Tpj. 55/2016, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 44/2017) uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov.

K vyjadreniu obžalovaného, že v danom prípade dôjde s najväčšou pravdepodobnosťou aj k nariadeniu zvyšku trestu po podmieňnom prepustení z predchádzajúceho výkonu trestu, odvolací súd uvádza, že podmieňným prepustením súd vyjadruje páchatelovi dôveru a zároveň mu dáva možnosť, aby sa sám svojím chovaním, bez izolácie od spoločnosti pričínil o to, že výkon uloženého trestu odňatia slobody nebude nevyhnutné vykonať celý. Tohto výsledku však odsúdený môže dosiahnuť len skutočnosťou, že bude v skúšobnej dobe podmieňného prepustenia, určenej mu pre túto príležitosť súdom, viesť riadny život. Avšak v danom prípade je zrejmé, že obžalovaný nepreukázal v rámci plynúcej skúšobnej doby polepšenie a tiež ani to, že by začal viesť riadny život a preto bude na už konajúcom súde (ktorý bude rozhodovať o osvedčení resp. neosvedčení sa ods. v skúšobnej dobe) tieto okolnosti vyhodnotiť a následne rozhodnúť, čo však nemá žiadny vplyv na uloženie trestu v momentálne prejednávanej veci, ktorý je z hľadiska jeho druhu a výmery vyhodnocovaný individuálne a to z hľadiska charakteru trestnej činnosti osobnostných charakteristík páchatel'a a kritérií vyplývajúcim z ust. § 34 Tr. zák. a nasl.

Obžalovaný by si mal uvedomiť, že pre trest je charakteristické, že je s ním spojené negatívne hodnotenie činu a osoby páchatel'a a že sa ukladá nie len v závislosti od osobných pomerov obžalovanej osoby ale i samotnej závažnosti činu, ktoré sú rovnocennými právnymi skutočnosťami a tiež rozhodujúcimi kritériami pre stanovenie druhu trestu a jeho výmery. K naplneniu účelu trestu tiež prispieva aj jeho preventívne pôsobenie, keď hrozba trestu formulovaného v trestnom kódexe odrádza verejnosť od páchania trestnej činnosti, pričom intenzita tejto prevencie rastie so zvyšovaním vedomia verejnosti o neodvratnosti a spravodlivosti trestov, ktoré i reálne postihne osobu páchajúcu takýto druh trestnej činnosti.

Rešpektujúc všetky tieto hľadiská považuje odvolací súd trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov nepodmieňne, ukladaný obžalovanému po mimoriadnom znížení spodnej hranici trestnej sadzby stanovenej v ustanovení § 172 ods.2 Trestného zákona za zákonný a primeraný tak k závažnosti spáchanej trestnej činnosti, ako aj k osobnostným charakteristikám obžalovaného, možnostiam jeho nápravy a prevýchovy. Takto uložený trest zodpovedá požiadavke nielen individuálnej, ale i generálnej prevencie.

Zároveň odvolací súd podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, nakoľko má za to, že toto (v danom prípade najprísnejšie) diferenčné zaradenie má základ v zistenom skutkovom stave a právnej kvalifikácii konania obžalovaného a tiež zodpovedá miere narušenia obžalovaného, pričom z hľadiska možnosti nápravy obžalovaného v danom ústave bude podľa tunajšieho súdu aj najlepšie zaručená jeho následná resocializácia.

Z týchto dôvodov, keďže okresným súdom uložený trest obžalovanému nemožno považovať za trest primeraný, potom krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.